

ИВО АНДРИЋ

(Травник, 9. 10.1892 – Београд, 13.3.1975)

Књижевник и дипломата; добитник Нобелове награде (1961)

СКА: дописни члан (Академије уметности) од 18. II 1926; редовни члан (Академије уметности) од 16. II 1939.

САН: редовни члан (Одељења литературе и језика) од 22. III 1948. и (Одељења ликовне и музичке уметности) од 22. III 1948. до 1960. – Члан Председништва од 22. III 1948. до 13. III 1975.

Приступна беседа: *О Вуку као писцу*. Шт.: *Наша књижевност*, Београд, 1 (1946) 188–197. Проглашен 24. I 1946 (САН Год. 52 (1945) 102, 109–112).

Биографија, библиографија: СКА Год. 48 (1938) 209–210. – Lj. JAZU 58 (1951–1952) 261–262. – L. SAZU 5 (1952–1953) 133–134. – Encyclopedia of World Literature in the 20th Century, 1. N. Y. 1981 (N. Moravčevich). – Библиотекар 1–6 (1961) 558–574 (Ж. П. Јовановић). – КИ 18 (1972) 349–365 (Г. Тешћ). – Г. Поповић: Иво Андрић. Библиографија дела, превода и литературе. САНУ 1974. – Л. П. Лихачева: Иво Андрић. Москва 1974. – LPJ 1 (1972) 55–70 (Ž. P. Jovanović). – Сабрана дела И. Андрића, X. Бгд. 1988. Стр. 149–199 (Г. Поповић).

Некролог: САНУ Год. 82 (1975) 191–192 (Е. Кош). – LJ. JAZU 79 (1975) 663–666 (I. Frangeš). – L. SAZU 26 (1976) 99–102 (B. Kreft). – ANU BiH Radovi 56 (1975) 5–8 (M. Begić). – Lj. ANU BiH 8 (1975) 127 (M. Šamić). – EB 2 (1975) 145 (S. Velikov).